Recensie: Carmen ****

Stadsschouwburg Antwerpen
zondag 9 maart 2025

foto © Stage Magic

Recensie:
Je moet het Stage Magic nageven. Na een uitverkochte reeks musicalvoorstellingen van Phantom of the Opera, slaagde de Belgische promotor er ook in om het bordje 'sold out' boven te halen voor de flamencovoorstelling Carmen in de Stadsschouwburg in Antwerpen. Lang niet evident is dat, vinden we. Maar wel, niet meer dan verdiend. Want hoorden we de tientallen dansers in de voorstelling ritmisch met de voeten stampen en in de handen klappen volgens de handklapstijl palmas, dan nam het publiek dat gewoon over tijdens de reeks toegiften. Het gevolg? Een zinderend applaus en luid tribunegestamp van de enthousiaste toeschouwers. Klasse wordt altijd beloond.

Meer dan 40 jaar geleden, in 1983 namelijk, ging Carmen in een regie van Antonio Gades in wereldpremière in het Théé¢tre de Paris. Daarvoor liet ie zich inspireren door de gelijknamige opera met muziek van Georges Bizet die ie ook integreert via tape in de voorstelling. Hij wisselt de gekende melodieën zoals het wereldberoemde 'Habanera' af met twee flamenco gitaristen, enkele zangers en vooral de dansers die live het ritme aangeven. Soms staan ze er gewoon zelf voor en begeleiden ze hun dans met louter percussieve elementen, zoals ritmisch met de voeten stampen, via de palmas accenten leggen, met een wandelstok op de grond tikken of met de handen op het vlak van een krukje tokkelen.
Die wandelstokken worden trouwens ook ingezet als estoque, een zwaard waarmee de toreador de genadeslag geeft aan een stier (hier een man die zijn wijsvingers uitsteekt, wat refereert naar de hoorns van het dier). En verder zien we ze ook gehanteerd worden in een zwaardduel tussen Don José en Zuniga. Daarnaast komt er ook twee keer een klikmes te voorschijn. Een waarmee Carmen een vrouw ernstig verwondt en een waarmee Don José op het einde uit pure jaloezie Carmen doodsteekt.
Carmens drie aanbidders zien we bij de start van Carmen al verspreid over de bé¼hne zitten. Een zien we links vooraan, de ander rechts vooraan en de derde links achteraan. Carmen zal met haar rode flamencorok, en sensuele bewegingen die haar hals, borsten en heupen accentueren het hart op hol doen slaan van de mannen. Carmen staat dus voor verleiding, en daarbij horende golvende bewegingen, ook zo in de duetten. Dat contrasteert met het lichtplan die de rechthoeken benadrukken en soms ook cirkels tonen om ook op het podium tegenstellingen te tonen naast de groepschoreografieën die volledig strakke geometrische lijnen volgen, zoals de rechte, van links naar rechts, achter naar voor en de diagonaal. Die rechten worden via de props: wandelstokken en stoeltjes ook verlengd.
Met Carmen wist de Compañé-a Antonio Gades het Antwerpse publiek op een zondagmiddag kortom

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.

moeiteloos te boeien met eros, sensuele passie en thanatos, de dood die volgt op een mannelijke krachtmeting. Moraal van het verhaal: één vrouw en drie aanbidders, dat loopt zelden goed af … De spiegels die we in het begin van de voorstelling zien, refereren daarbij niet alleen naar een repetitieruimte voor de dansers maar de productie wil zo ook het publiek een spiegel voorhouden: die van de deugdzaamheid.
< Bert Hertogs >

Dit artikel en zijn foto zijn auteursrechtelijk beschermd.
Herdistributie zonder schriftelijk akkoord is verboden.
This article and its picture are copyrighted.
No redistribution allowed.